

for, thi for at en saadan Forening skal bestaa, behøves jo som bekendt Nogen, som særlig antager sig dens Anliggende og ofrer Tid og Kræfter for den; og for disse Kvinder, som fra fjerne Lande er komne hertil, er det naturligvis en Hovedsag at fuldende sine Studier saa snart som muligt, hvorfor de ikke gerne vil spille deres Tid paa noget andet.

De kvindelige Studenters Omgang og Fornøjelser.

Naar Omgangen imellem dem selv indbyrdes allerede ikke er betydelig, saa gælder dette endnu mere Omgangen med Stadens Beboere. De sér dem næppe nok, da de jo bor i den paa Højden liggende Del af Staden, hvor Universitetet med alle dets Bygninger findes, medens den øvrige Stad med sit pulserende Liv ligger nede i Dalen omkring Zürichersøen og Limmat. Der bor den velstaaende Borger, den ansete Embedsmand, den rige Købmand, og de betragter de studerende Kvinder som alle andre Rejsende, der drager gennem Staden, og for hvem man ikke har Lyst at aabne sine Døre. Man kender det jo, at i Lande og Stæder, som er oversvømmede af rejsende, bliver Gæstfriheden en yderst sjælden Plante, om den ikke helt og holdent dør ud, hvilket nok næsten skal være Tilfældet i Zürich. Ikke en Gang Professorerne danner i saa Henseende en Undtagelse, hvor nyttigt og behageligt det end kunde være for de kvindelige studerende at høre den lærde ikke blot fra Kathederet og i Øvelses-Seminariet, men ogsaa at komme i personlig Berøring med ham. Han er ganske vist rede til at besvare hendes Spørgsmaal og staa hende bi med Raad og Daad, men om hendes Individualitet bekymrer han sig ikke videre. Den eneste Lærer i det filosofiske Fakultet — de andre kender jeg ikke — der, saa vidt jeg véd, virkelig paa en særdeles elskværdig Maade kommer sine Elever imøde, er Prof. philosophiæ Dr. Richard Avenarius. Foruden at de filosofiske Øvelser foregaar i hans Stue, hvorved de faar et gemytligt Præg, er alle hans Elever en Eftermiddag i Ugen velkomne hos ham. Men han er heller ikke nogen Schweizer, men en Tysker, og at tyske Professorer stundom kan være udmærket fine og gæstfri, deraf fik jeg i det Semester, da jeg hørte Forelæsninger ved Berlins Højskole, et levende Indtryk.

I den skønne Sommertid bestaar Fornøjelserne i Udflugter til Stadens Omegn, fremfor alt til Züricher og Utliberg og i Rosporten paa Züricher Sø. Om Vinteren har man Theater og Koncerter at søge til, hvor der tilstaas den studerende Ungdom Prisnedsættelse, samt en og anden Festlighed, foranstaltet af den polske og russiske Koloni til Fordel for deres